

nord. Ascensions dures, desconegudes, fantàstiques. Després davallada inacabable. A Sallent 31°C a l'ombra a mitja tarda. La multitud encara s'ha multiplicat més. Tan sols que hem passat el dia! Tornem a la pau de Gabas, a l'altre costat, on encara la boira grisa i humida ho tapa tot. Tot i que és més avall que Sallent de G., la temperatura és de 14 °C. Quin contrast!

Si la previsió no falla el temps ha de girar i s'han de netejar de boires les valls franceses. Efectivament, el desè dia s'aixeca més clar: es veuen les estrelles des de l'habitació de l'hotel. Una mica de cotxe i aviat enfilem a peu la fondíssima vall de les Gorges de Bitet coberta per un bosc espès de faigs i avets. Avui farem l'excursió amb més desnivell de tots aquest dies: exactament 1900 mts des de la carretera fins el cim de l'Escarpu també conegut amb el nom de Sesques. Un cim poc conegut a casa nostra però força visitat per la gent d'aquells verals ja que és un vertader gegant que destaca força, un mirador vastíssim, un gran cim. Pujada molt dura ja que es supera molt desnivell en poca distància. La pujada és esgotadora. Primer per una pista i un corriol per dins el bosc d'arbres enormes, altíssims. Després, més amunt, quan el bosc s'aclareix passem pel costat de les granges de Sesques on una colla de joves elaboren uns grans i magnífics formatges de llet d'ovella i que baixen a l'esquena d'una mula els més de 1000 metres de desnivell que hi ha fins l'aparcament dels cotxes. Autèntica artesania. Encara és possible viure d'això? Passem per sota l'imponent

agulla del Caperan de Sesques. Quatre hores i mitja ens costa trepitjar el cim. Bon temps. És cap de setmana i trobem gent. Davallem cap la vall veïna d'Isabe on s'hi amaga el magnífic llac del mateix nom. Tarda plàcida i assolellada. Baixada també inacabable.

I per fi el darrer dia de muntanya. El temps es vol acomiadar bo. Hauran estat unes de les vacances en que hem gaudit de més bon temps d'aquests darrers anys. Excursió final: pujada per la vall d'Aule, pic d'Aule, després pujada al pic de Gaziès i seguim la carena fins els pics d'Aas i Auliou. Valls esplèndides, cobertes de prats i de boscos inacabables i espessos. Gaudim de l'aire tebi, del perfum càlid i embafador de les flors, de l'herba i dels pins. De la ferum dels ramats que pasturen lliurement. De la llibertat dels ocells que solquen el cel blau, immens, inabastable. Mars de carenes a l'horitzó, la majoria ben conegudes. Baixada tranquil·la per la vall d'Aas encarada al gran pic del Midi d'Ossau que s'alça enorme, imponent, altíssim davant nostre. Sembla un gran cim dolomític. Un gegant solitari, amb algunes boires que es passegen silencioses per les seves atrevides canals i arestes i que encara li donen més aspecte de gran cim. Un quadre meravellós als nostres ulls que es reflexa a les quietes i cristal·lines aigües del llac de Bioux-Artigues enmig dels pins i dels avets centenaris. Una tarda inoblidable com a cloenda d'aquests dotze magnífics dies passats al Pirineu.

Josep Gargallo

Eslovènia agost 2008

Eslovènia, petit però inabastable país.

Amb els gairebé 15 dies que hem passat en aquest viatge només hem conegut una mínima porció del que realment es pot visitar en aquest lloc.

La nostra idea era fer alguns barrancs la primera setmana, continuar per Triglav -Parc Nacional-, escalar i fer algunes visites a la capital i acabar a Osp, meca de l'escalada esportiva al país, i més proper a la costa, per fer alguns banys de sol si calia.

Hem acomplert amb els nostres objectius, i en gran mesura.

El grup: l'Anna, l'Albert, l'Edu, jo mateixa i en Sergi. La primera setmana ens situem a Bovec, petit poble enclavat entre altes muntanyes i rodejat de rius braus i aigües turqueses. En

Descens del Kozjac.
Foto: Albert Galera.

segueix